

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010304
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphy
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6721010304.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphy, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX C. B., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. 07. 2025 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, súd

obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX C. B., trvale bytom
B. X

o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1 Pv 128/21/6611-6 zo dňa 31. 05. 2021 pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, v mesiaci september 2018 v presne nezistený deň, v rodinnom dome v obci B. D. X, D. E., F. G., po tom, čo na neho podala v tom čase jeho družka A. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. X, dňa 24. 08. 2018 na OR PZ vo Zvolene trestné oznámenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, jej mal povedať, aby v predmetnej veci vypovedala v jeho prospech, čo podmienil tým, že ak bude vypovedať proti nemu, tak ju vyhodí z domu, že má veľkú rodinu a že skončí na vozíku, zabije ju, čím ju donútil zmeniť svoju výpoveď vykonanú na Obvodnom oddelení PZ vo Zvolene dňa 11. 09. 2018, čím týmto konaním vznikla A. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. X, obava o jej život a zdravie, ale nevzniklo jej žiadne zranenie ani škoda na majetku,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 1 Pv 128/21/6611-6 dňa 31. 05. 2021 na Okresný súd Zvolen obžalobu na obvineného A. B. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Okresný súd Zvolen rozsudkom č. k. 1T/41/2021-244 zo dňa 13. 03. 2024 uznal obžalovaného za vinného zo zločinu podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona mu uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 54 (päťdesiatštyri) mesiacov. Pre jeho výkon ho zaradil do ústavu na

výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona). Súčasne zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/24/2019 zo dňa 12. 10. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/9/2021 zo dňa 10. 03. 2021, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením sp. zn. 3To/85/2024 zo dňa 04. 12. 2024 (čl. 272) Krajský súd Banská Bystrica na podklade podaných odvolaní obžalovaného (do výroku o vine i treste) i okresného prokurátora (len do výroku o treste), zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd vytkol okresnému súdu pochybenia pred rozhodnutím vo veci, čím došlo k porušeniu ustanovení, ktorými sa malo zabezpečiť objasnenie veci, tiež práva na obhajobu a súčasne pre chyby v napadnutom výroku o treste, najmä pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, ako aj preto, že sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie vo vzťahu k tomuto výroku a napokon i z dôvodu, že bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

K dôvodom procesnej povahy krajský súd uviedol, že okresný súd na hlavnom pojednávaní v určitej časti nevykonal výsluch svedkyne B. H. v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, keď zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 06. 04. 2022 okrem iného vyplýva, že sudkyňa po tom, čo svedkyňa uviedla, že si nepamätá, ako vypovedala v prípravnom konaní, túto „opätovne oboznámila s obžalobou“. Takýto procesný postup však Trestný poriadok neupravuje a je neprípustný, najmä keď obžalobný skutok obsahoval presné znenie vyhrážok, ktoré mal obžalovaný použiť voči poškodenej a ktoré následne svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, čo bolo v rozpore s § 132 ods. 2 Tr. poriadku.

Krajský súd Banská Bystrica dodal, že okresný súd mal postupovať v danej situácii zákonným postupom napríklad podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku, pokiaľ by na to boli splnené všetky podmienky. Dodal, že s poukazom na uvedené, je táto časť svedeckej výpovede v ďalšom konaní ako dôkaz nepoužiteľná a túto svedkyňu už nebude ani možné opätovne k týmto skutočnostiam zákonným spôsobom vypočuť, pretože odvolanie proti výroku o vine podal len obžalovaný, pričom jej obsah by mohol eventuálne vyznieť v jeho neprospech, čo by bolo v rozpore so zásadou zákazu „reformatio in peius „ a súčasne by to bolo nezákonné.

Odvolací súd I. stupňového súdu uložil povinnosť nariadiť a vykonať hlavné pojednávanie vrátane dokazovania a to pripojením si súvisiacich trestných spisov (sp. zn. 5T/24/2019, sp. zn. 5T/47/1995, obe Okresného súdu Zvolen), dôsledne vyhodnotiť vykonané dôkazy rešpektujúc ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku s prihliadnutím na ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. poriadku a nanovo rozhodnúť o otázke viny alebo nevinu obžalovaného zákonným spôsobom.

Súd ešte pred zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., poškodenej A. H. a výsluchmi svedkov B. H., G. H., I. H., J. K., L. K., B. B. a M. K..

Okrem toho súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s vyšetrovacím spisom OR PZ Zvolen sp. zn. ORP-637/1-VYS-ZV-18 a ORP-679/1-VYS-ZV-20 a ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so spisom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/24/2019 a z neho najmä s rozsudkom (čl. 283), rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/9/2021 (čl. 307), nariadením výkonu trestu (čl. 313), výzvou na nástup trestu (čl. 314), správou ZVJS (čl. 325), uznesením o započítaní väzby do trestu (čl. 331), hlásením zmien (čl. 333), so zvyškom spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/47/1995 po jeho skartácii a to s rozsudkom (čl. 285), s uznesením (čl. 305), uznesením o započítaní väzby (čl. 311), s opravným uznesením (čl. 332). Súd sa oboznámil aj so správou ÚVTOS pre mladistvých Martin (čl. 286), so správou Mestskej polície Zvolen (čl. 290). Napokon sa súd oboznámil aj s listinami z prílohovej obálky spisu sp. zn. 1T/41/2021 a to s registrom trestov obžalovaného (čl. 67), so správou o priestupkoch (čl. 68), s lustráciou GP (čl. 73) a s lustráciou ZVJS (čl. 79).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o nevine. Vypovedal, že v roku 2018 už asi 6 rokov žil s inou ženou a to J. K., nie s poškodenou. V tomto roku vypukol aj problém a to nebezpečné vyhrážanie vo vzťahu k poškodenej, za čo bol odsúdený, aj keď sa cítil nevinný. Síce sa v tomto čase (rok 2018) zdržiaval v Lomnom, ale poškodenej sa vyhýbal, nebýval vo svojom dome, v ktorom

poškodená bývala s deťmi. Koncom marca dostal predvolanie na súd. Bol preveriť, kde sa poškodená s deťmi nachádzala. Našiel ich pri bezdomovcoch a z dôvodu, aby nemali problémy so záškoláctvom detí, poškodenú vyzval, aby s nimi išla domov. V minulosti už boli obaja za záškoláctvo detí odsúdení na podmienený trest. Táto udalosť sa stala vtedy, keď malo dôjsť k predmetnému nebezpečnému vyhrážaniu, t.j. začiatkom prázdnin v júli. Deti s poškodenou išli k starej mame G. H.. Pokiaľ vypovedal k vydieraniu, čo je predmetom tohto konania, nie je pravdou, že by poškodená vôbec bola v Lomnom, pretože domov sa vrátila až 02. 09. 2018. Dôvodom jej návratu domov bol začiatok školského roka. Celý mesiac august bola poškodená s deťmi na štvorke, čo je opustená budova na štvrtom nástupišti na hlavnej železničnej stanici vo Zvolene. Vtedy požiadal zaťa L. K., aby poškodenú s deťmi doviezol domov. Toto sa aj udialo, deti začali chodiť do školy a odvtedy bol s deťmi každý deň, aj keď spával u J. K.. Každý deň sa však stretával s poškodenou a rozprávali sa. Následne bol zadržaný. Aj keď nepodmienený trest odňatia slobody za nebezpečné vyhrážanie vykonal, necíti sa byť vinným za toto konanie, pričom aj poškodená mu neskôr uviedla, že jeden z policajtov jej mal z rúk vytrhnúť lekársku správu, vrátiť sa s ňou do ambulancie a vyšiel s inou „maródkou“ a robil na poškodenú krik. Poprel, že by bol s poškodenou vôbec niečo riešil, ako má vypovedať ohľadom vydierania a to aj napriek tomu, že bol odsúdený na 14 mesiacov, neskôr odvolacím súdom na 10 mesiacov a poškodenej povedal, že tých 10 mesiacov si zaslúži, keďže ju podvádzal a s týmto trestom sa zmieril. Dňa 16. 10. 2021 sa z facebooku dozvedel, že je v pátraní z dôvodu nástupu do výkonu trestu odňatia slobody, pričom nemal vedomosť o trestnom stíhaní za vydieranie, keďže poškodená mu o tom nepovedala, aj keď v tej dobe boli zadobre. Dodal, že nevidel na poškodenej, že by mala z neho nejaké obavy, spávala pri ňom, varila, zalievala kávu. 18. 10. 2021 bol zaistený, rozlúčil sa s deťmi a poškodená mu vtedy s dcérou Scarlet dali 100,- Eur, aby si urobil nákup. Za tieto peniaze nakúpil pre deti a poškodenú potraviny, sladkosti. Na vysvetlenie dodal, že s poškodenou mali taký voľný vzťah, keď ona chcela, išla k svojej matke a on zase k priateľke J. K.. Z domu frajerky videl na svoj dom, teda vedel, či sú deti doma.

Po otázke prokurátora upresnil, že dňa 24. 08. 2018 poškodenú vzala polícia, aj sanitka. Toto videl z domu J. K.. Či na polícii vypovedala, to uviesť nevedel. Poškodená sa následne domov nevrátila, išla k svojej matke. Potom ju prvý krát videl toho 02. 09. 2018, keď bol po deti na štvorke. V tomto čase poprel, že by medzi ním a poškodenou boli nejaké hádky. Uviedol však, že jeden problém tu bol a to, že ich dve dcéry už mali deti a tieto spolu s ich partnermi chceli žiť v jeho dome, s čím on nesúhlasil. Keď sa poškodená vrátila domov, on sa jej nepýtal, prečo a kde ju viezla sanitka. Nepýtal sa jej ani na iné okolnosti. B. mu povedala, že bola na ošetrení. Nič mu nehovorila o výsluchu/výpovedi na polícii. Poprel slová uvedené v skutkovej vete rozsudku o vyhodení z domu, o zabití a podobne.

Poškodená A. H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je otcom jej detí. Dokazovala spáchanie skutku obžalovaným. Dodala, že v tom čase bol opitý a neskôr uvádzal, že si na to nepamätá. Uviedol jej, že ak nebude vypovedať, ako to on chce, že ju zabije, že ju dá na vozík. Uvedené si uvedomila, z obavy odišla k matke, potom išla na políciu a uviedla im pravdu o tomto vydieraní. V septembri 2018 bola na polícii vypovedať ohľadom nebezpečného vyhrážania. Vždy sa na políciu dostavila na základe predvolania. Zdôvodnila, že po prvom skutku (nebezpečné vyhrážanie) bola na ošetrení a potom išla k svojej matke. Tam bola asi týždeň a následne sa vrátila domov, pretože jej obžalovaný sľúbil, že jej nič neurobí a bolo to aj z dôvodu, že začínal nový školský rok. Určitú záruku jej dal aj brat obžalovaného B. B.. Jeho prvé slová po jej návrate do domu boli, že ako na polícii vypovedala a čo uviedla. Obžalovaný jej povedal, že tak to povedať nemala a vtedy sa jej vyhrážal zabitím a vozíkom. V tomto čase prišli za ňou policajti, aby podala výpoveď k tomu prvému skutku ohľadom nebezpečného vyhrážania a vtedy vypovedala aj o tomto vydieraní. Potvrdila, že v tomto období, keď sa pred začiatkom školského roka vrátila domov, obžalovaný sa zdržiaval v ich dome, ale aj u frajerky. Vždy sa však rozprávali len o tomto, ako a čo vypovedala na polícii. Keď jej obžalovaný hovoril o zabití a vozíku, boli prítomné na dvore aj ich deti, pričom dcéra B. uvedené počula. Zmenu svojej výpovede zdôvodnila tak, že najskôr musela povedať, ako sa to stalo, potom musela povedať, ako to od nej požadoval obžalovaný, lebo ju vydieral zabitím, vozíkom, že nebude v dome žiť. To bol aj dôvod, pre ktorý sa domov nevrátila. Vedela, ako na polícii vypovedala, že vypovedala proti obžalovanému, a preto sa jeho vyhrážok obávala. Preto zostávala na tej štvorke u svojej mamy. Domov sa vrátila len z dôvodu začiatku školy a záruky, ktorú jej dal B. B.. Dokonca obžalovaný od nej požadoval, aby to celé vzala na seba, že ona dostane len podmienku za krivé obvinenie. Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že poškodená takto konala z dôvodu žiarlivosti, poškodená uvedené poprela a dodala, že obžalovaný s J. K. v čase skutku žil už viac ako 5 rokov. Nemala dôvod takto obviňovať obžalovaného po tak dlhej dobe nevery. Neskôr po zadržaní obžalovaného odišla s deťmi z domu obžalovaného, lebo tento si neželal, aby tam bývali. Žiadnu náhradu škody si poškodená v tomto konaní neuplatnila.

K výpovedi poškodenej obžalovaný uviedol, že poškodená na neho žiarlila, opakovane za tých 6 rokov ho u J. K. hľadala, vyklopkávala na dvere, za čo od neho aj „dostala po hube, čo zabudla uviesť“.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá ako svedkyňa aj dcéra obžalovaného a poškodenej B. H.. Práve vo vzťahu k použitiu výpovedi tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní, odvolací súd zrušil odsudzujúci rozsudok I. stupňového súdu. Uviedol, že nie je možné na časť jej svedeckej výpovede učinenu na hlavnom pojednávaní do „opätovného oboznámenia s obžalobou“ prihliadať, ako dôkaz je táto časť jej výpovede nepoužiteľná a túto svedkyňu už do budúca ani nie je možné k týmto skutočnostiam zákonným spôsobom opätovne vypočuť.

Svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní (čl. 115), ktorú je možné použiť, svedkyňa objasnila, že bola na lúke a keď sa vrátila domov, poškodená bola už krvavá (jednalo sa o skutok nebezpečného vyhrážania v konaní sp. zn. 5T/24/2019). Odviezla ju sanitka a potom spolu s ostatnými súrodencami a poškodenou odišli ku starej mame. Ona sa do domu obžalovaného už nevrátila. Podľa svedkyne sa domov nevrátili ani jej súrodenci a matka. Vedela, že matka bola na polícii vypovedať ohľadom toho nebezpečného vyhrážania.

Dodala, že si pamätala, že bola vypočutá na polícii v tejto veci (trestný čin vydierania), vypovedala pravdu, ale čo vypovedala, si už na hlavnom pojednávaní nespomenula.

V čase skutku svedkyňa B. H. mala 15 rokov (narodená XX. XX. XXXX a v prípravnom konaní bola vypočutá dňa 13. 04. 2021, kedy už mala 17 rokov). Obvinenému bolo vznesené obvinenie uznesením zo dňa 21. 04. 2021, ktoré mu bolo doručené až dňa 05. 05. 2021. Trestné stíhanie v tejto veci bolo začaté uznesením zo dňa 01. 04. 2021. Svedkyňa B. H. bola v prípravnom konaní vypočutá bez prítomnosti obvineného (v tom čase ešte ani nemal postavenie obvineného).

Obžalovaný po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu na hlavnom pojednávaní opätovne žiadal vypočuť svedkyňu B. H. a rovnako aj poškodenú A. H..

Tieto návrhy na doplnenie dokazovania súd odmietol vykonať a to u svedkyne B. H. s poukazom na dôvody zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu a nemožnosť už opätovného dopytania tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ sa jedná o poškodenú, tu súd uvádza, že poškodená A. H. bola na hlavnom pojednávaní vypočutá, ku skutku sa podrobne vyjadrila, jej výpoveď je uvedená vyššie, pričom obžalovaný ju navrhoval vypočuť z dôvodu, že mu poškodená odkázala, že „povie čistú pravdu“. Súd pre rozhodnutie v merite veci nepovažoval za potrebné a dôvodné poškodenú opätovne na hlavnom pojednávaní vypočuť.

Na hlavnom pojednávaní (čl. 319) prokurátor navrhol prečítať zápisnicu svedkyne B. H. z prípravného konania (z čl. 39 – 44, zo dňa 13. 04. 2021). Takýto postup namietla obhajoba obžalovaného.

Postupom podľa § 135 ods. 1 posledná veta Trestného poriadku, súd na hlavnom pojednávaní (čl. 319) prečítal výpoveď svedkyne B. H. z prípravného konania.

Z tejto výpovede svedkyne B. H. vyplýva, že vyšetrovateľ ešte pred samotným výsluchom svedkyne túto riadne poučil ako svedka v zmysle ustanovení Trestného poriadku, rovnako ju upovedomil o predmete výsluchu tak, že jej uviedol: „vec, o ktorej budeme spolu hovoriť sa bude týkať toho, že tvoj otec A. B. mal v presne nezistenom čase v mesiaci september 2018 hovoriť tвоеj mame A. H., v Sáse 9, časť Lomné, že ak bude vypovedať proti nemu, tak ju vyhodí z domu, že má veľkú rodinu a že skončí na vozíku, čím ju donútil zmeniť jej výpoveď vykonanú na F. N. C. G., dňa 11. 08. 2018.“ Svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala, že otec mame v uvedenom období hovoril, že ju vyhodí aj s nimi, že ich dá do ústavu, že ju dá na vozík, že musí vypovedať tak, ako jej on povie, a keď nie, tak jeho mama ju zbije, že on má veľkú rodinu, že mamu zbijú. Keď toto otec mame povedal, ešte v ten istý deň z domu odišli na štvorku. Svedkyňa uvádzala, že to bolo v mesiaci apríl a až na otázku zástupcu ÚPSVaR, či to bolo na jeseň alebo v lete, svedkyňa odpovedala, že v lete, bolo teplo, hovoril jej to doma v Sáse a nikto ďalší pri tom nebol. Mama sa otca bála, otec „furt“ sa s mamou hádal, nadával jej, bil ju a aj ich (deti), vyhadzoval ich z domu. Ešte uviedla, že po ich odchode otec dva alebo tri dni telefonoval, ale oni sa nevrátili.

Rovnako na hlavnom pojednávaní po zrušení rozsudku odvolacím súdom (čl. 320) na návrh obhajoby bola prečítaná časť výpovede svedkyne B. H. zo dňa 06. 04. 2022 (čl. 115-116), t. j. po druhý odsek čl.

116, ktorú podľa rozhodnutia krajského súdu je možné v konaní použiť (pred opätovným oboznámením skutku podľa obžaloby) a táto časť výpovede svedkyne je uvedená vyššie.

Svedkyňa I. H., dcéra obžalovaného a poškodenej, vypočutá na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby, uviedla, že obžalovaný prišiel za nimi na štvorku z dôvodu, že mali ísť do školy. Preto sa vrátili domov a odviezol ich L. K.. Doma však boli len jednu noc a opäť sa vrátili na štvorku. Obžalovaný sa vrátil k J. K., poškodená žiarlila a to bol dôvod, pre ktorý opäť z domu odišli. V čase konania hlavného pojednávania

(26.07.2023) mala svedkyňa 24 rokov a v čase skutku podľa svedkyne mala okolo 18 rokov (pozn. súdu v čase skutku mala 21 rokov, nar. XX. XX. XXXX). Dodala, že mama vtedy hovorila, že keď ju otec podvádza, nebude s ním žiť. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že otec má frajerku, takto to bolo už viac ako 4 roky, mama tiež o tom vedela, normálne s otcom žila a potom zrazu už takto žiť nechcela. Ohľadom skutku s tanierom svedkyňa uviesť nevedela nič, pretože vtedy žila s priateľom na štvorke a čakala dieťa. Keď sa pred začiatkom školského roka vrátili do domu, svedkyňa nič uvedené v skutkovej vete obžaloby, nepočula. Aktuálne nie je v žiadnom kontakte s rodičmi, má svoju rodinu.

Svedkyňa G. H., matka poškodenej, na hlavnom pojednávaní dokazovala, že pri skutku prítomná nebola. Poškodená po ošetrení však prišla k nej na štvorku a to so synom O.. Ostatné deti boli ešte doma. Až následne na druhý či tretí deň prišli k nej aj ostatné ich deti. Dcéra ako dôvod jej návratu k nej jej uviedla, že sa obžalovaného bojí, pretože jej tento povedal, že ak pôjde do výkonu trestu, že ju zabije, dá ju na vozík. Tiež jej hovoril, že keď to zoberie na seba a povie, že si zranenie spôsobila sama, že ona dostane len podmienku. Opakovane jej poškodená hovorila, že obžalovaný ju a aj deti z domu vyhadzoval. Práve svedkyňa poškodenú donútila, aby sa vrátila s deťmi domov a ukludňovala ju, že sa to už opakovať nebude. Pamätala si, že deti ešte nechodili do školy, keď od nej s poškodenou odišli do domu obžalovaného. Odišli taxikom, pomáhala im, prišiel po nich obžalovaný. Poprela, že by u poškodenej videla nejaké známky žiarlivosti na obžalovaného.

Svedok B. B., brat obžalovaného, využil na hlavnom pojednávaní svoje právo v zmysle § 130 Tr. poriadku a nevypovedal. Jednalo sa o návrh na doplnenie dokazovania obhajobou.

Na hlavnom pojednávaní a to na návrh obhajoby bola vypočutá aj svedkyňa J. K., bývalá priateľka obžalovaného, ktorá uviedla, že ku skutku sa vyjadriť nevie. S obžalovaným už pár netvorí (v čase hlavného pojednávania dňa 15. 06. 2022 už spolu nechodili 2,5 roka). Dokazovala, že v období mesiacov august – september 2018 obžalovaný býval aj u nej. Podotkla, že užíva lieky neurol a diazepam, má problémy s psychikou. Nie je liečená u psychiatra. Pamätala si incident s tanierom, vtedy obžalovaný býval u nej, nie však nepretržite. Keď sa so svedkyňou pohádal, išiel ku poškodenej a potom sa ku svedkyňi zase vrátil. Potvrdila, že z jej domu je vidieť na dom obžalovaného. Rovnako svedkyňa potvrdila, že po incidente s tanierom poškodená bola na štvorke a potom sa do domu obžalovaného vrátila. Deti vždy chodievali s poškodenou. Dokazovala, že počas jej spoluzitia s obžalovaným aj ona na neho volala políciu. Tiež je pravdou, že aj ona polícii následne uviedla, že to, čo prvotne oznamovala, nie je pravdou. K zmene výpovede však nebola nikým donútená, spravila to dobrovoľne. Svedkyňa v závere uviedla, že z počutia má vedomosť o zmenenej výpovede poškodenej. Pokiaľ sa s obžalovaným rozišli, dôvodom nebola osoba obžalovaného ale skutočnosť, že jej boli odobraté deti, čo ona psychicky nezvládla a nezniesla vo svojej blízkosti žiadnu osobu.

Svedok M. K., bratranec poškodenej a brat svedkyne J. K., na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný v minulosti žil s jeho sestrou J.. On býva v susedstve sestry J.. Potvrdil, že počas prázdnin sa poškodená s deťmi v dome obžalovaného nenachádzala, ale koncom augusta 2018 sa vrátili. Vtedy obžalovaný býval v dome jeho sestry. Podotkol, že v tej dobe pracoval a vracal sa z práce domov večer. Následne asi v októbri 2018/2019 nastúpil výkon trestu.

Svedok L. K., vypočutý na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby, vypovedal, že sa pozná tak s obžalovaným, ako aj s poškodenou a to od detstva. Potvrdil, že v septembri 2018 bol za ním obžalovaný, aby išiel po poškodenú a deti na štvorku, keďže mal auto. Toto sa aj stalo. Vo vozidle vnímal, ako obžalovaný poškodenej hovoril, že tam je dom, že jej tam bude lepšie, ako tu pri bezdomovcoch. Obžalovaný mu za odvoz zaplatil. Deti I. P. B. pozná a zdá sa mu, že B. bola tiež vo vozidle. Nevidel, že by poškodená bola s nimi išla pod nejakým nátlakom. Vysvetlil, že za hádku považuje to, keď niekto

na iného kričí. Podľa svedka vo vozidle sa obžalovaný s poškodenou len rozprávali, nepovažoval to za hádku.

Z vyšetrovacieho spisu č. ČVS:ORP-637/1-VYS-ZV-2018 súd zistil, že 24. 08. 2018 v čase o 22.30 h podala A. H. (poškodená) trestné oznámenie. Uznesením zo dňa 27.08.2018 bolo vznesené obvinenie A. B., nar. XX.XX.XXXX, vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 24. 08. 2018 v čase okolo 16.30 h v obci B., D. E., F. G., v rodinnom dome s popisným číslom 1, sa vyhrážal zabitím družke A. H., nar. XX. XX. XXXX tak, že v dome najskôr kričal na poškodenú, že ju zabije a deti dá do ústavu, následne jej povedal slová: „rob čo máš“, čo poškodená odmietla, nato jej povedal slová: „tak sa zbaľ a vypadni z môjho domu, spať tu nebudeš“ a po týchto slovách ju udrel tanierom po hlave, čím takto svojím konaním A. H. spôsobil zranenie a to povrchové poranenie inej časti hlavy s dobou liečby do 7 dní a vzbudil u nej dôvodnú obavu o jej život a zdravie, nakoľko sa bála, že svoje vyhrážky splní a preto zavolała hliadku polície a RZP.

Následne bol obvinený v tejto veci vzatý do väzby rozhodnutím Okresného súdu Zvolen sp. zn. OTp/306/2018 a to od 11.09.2018 od 08.00 h. Uznesením sp. zn. OTp/306/2018 zo dňa 16.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Tpo/83/2018 zo dňa 06. 12. 2018, bol obvinený A. B. prepustený z väzby na slobodu za súčasného nahradenia väzby písomným sľubom obvineného, nariadením dohľadu probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia mu povinností a obmedzení.

Poškodená A. H. bola vypočutá dňa 11. 09. 2018 o 14.00 h. V rámci tejto výpovede vypovedala, že si zranenie tanierom spôsobila sama z nervov, zo žiarlivosti, že ho tým postraší a začne sa starať o deti. V tejto veci bola podaná obžaloba na Okresný súd Zvolen dňa 21. 02. 2019 (sp. zn. 5T/24/2019).

Z vyšetrovacieho spisu č. ČVS:ORP-679/1-VYS-ZV-2020 (podozrenie z prečinu krivá výpoveď a krivá prisaha podľa § 346 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť A. H.), zo zápisnice o výsluchu A. H. dňa 10. 11. 2020 o 10.00 h na OO PZ Zvolen podľa § 196 ods. 2 Tr. poriadku, vyplýva, že A. H. uviedla, že k výpovedi ňou učinenej dňa 11. 09. 2018 ju donútil obžalovaný A. B. tým, že jej povedal, aby vypovedala toho 11. 09. 2018 dobre, že keď bude proti nemu vypovedať, tak ju vyhodí z domu, že má veľkú rodinu a že ju dá na vozík. Chcel od nej, aby klamala. Uznesením F. N. G., OKP, ČVS: ORP-679/1-VYS-ZV-2020 zo dňa 01. 12. 2020 bolo podozrenie zo spáchania trestného činu odmietnuté, lebo nebol dôvod na začatie trestného stíhania (§ 197 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku).

Z ďalšej zápisnice a to zo zápisnice z hlavného pojednávania konaného dňa 12. 10. 2020 na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 5T/24/2019 (prečin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, ČVS: ORP-637/1-VYS-ZV-2018) vyplýva, že poškodená A. H. vypovedala pred súdom a po poučení podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona a § 346 ods. 1 Tr. zákona, uviedla, že nie je pravda, čo uviedla v predchádzajúcej výpovedi v postavení svedka-poškodeného na F. N. G. dňa 11. 09. 2018, keď vypovedala v prospech obvineného a uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie. Na tomto hlavnom pojednávaní usvedčovala obvineného zo spáchania daného skutku v znení podanej obžaloby a vzneseného obvinenia obžalovanému.

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/24/2019 zo dňa 12. 10. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/9/2021 zo dňa 10. 03. 2021 bol obžalovaný podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý trest vykonal dňom 23. 05. 2022.

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, trestného činu vydierania sa dopustí, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel. Za to sa potrestá odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Podľa ods. 2 písm. b) citovaného zákona, odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, chránenou osobou sa rozumie aj blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 5 Tr. zákona, blízkou osobou sa na účely trestného činu aj vydierania podľa § 189, rozumie aj druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku a ďalej ich vyhodnotil aj v kontexte zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu.

Po vykonanom dokazovaní, po konštatovaní odvolacieho súdu ohľadom nemožnosti prihliaďať na výpoveď svedkyne B. H. z hlavného pojednávania, boli produkované dve skupiny dôkazov. Na jednej strane je to tvrdenie obžalovaného, ktorý spáchanie skutku popiera a na strane druhej výpoveď poškodenej, ktorá ho naopak zo spáchania skutku usvedčuje. Úvod výpovede svedkyne B. H. na hlavnom pojednávaní sa netýka prejednávaneho skutku. Ďalšiu časť jej výpovede už súd nemohol hodnotiť s poukazom na procesný nedostatok vytknutý odvolacím súdom. Aj keď svedkyňa G. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala, vyjadrovala sa ku skutočnostiam, ktoré jej uviedla práve poškodenej - jej dcéra. Sama vyhrážky obsiahnuté v skutkovej vete podanej obžaloby nepočula, nevidela. Ostatní svedkovia sa nevyjadrovali ku skutočnostiam v zmysle skutkovej vety podanej obžaloby a ku konaniu obžalovaného spočívajúceho vo vyhrážkach, aby niečo konala, ich výpovede sa týkali spolužitia obžalovaného a poškodenej, prípadne skutku, ktorý predchádzal teraz súdnej veci (nebezpečné vyhrážanie).

Práve výpoveď B. H. bola priamym dôkazom podporujúcim výpoveď poškodenej, avšak s poukazom na zrušujúci rozsudok krajského súdu, nie je možné ďalej na túto výpoveď svedkyne B. H. prihliaďať.

Súd dáva do pozornosti, že obžaloba v trestnej veci môže byť opretá o výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia, ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania vo veci. Ak je ale výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý chce prokurátor, ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia a tak zachovať právo obvineného na kontradiktórny postup. Na spravodlivé súdne konanie a na kritickú previerku výpovede svedka postačuje, ak je výsluch svedka vykonaný v prítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu v konaní pred súdom.

V danom prípade svedkyňa B. H. v čase skutku mala 15 rokov a v prípravnom konaní bola vypočutá dňa 13. 04. 2021, kedy už mala 17 rokov.

Obvinenému bolo vznesené obvinenie uznesením zo dňa 21. 04. 2021, ktoré mu bolo doručené až dňa 05. 05. 2021. Trestné stíhanie v tejto veci bolo začaté uznesením zo dňa 01. 04. 2021. Svedkyňa B. H. bola tak v prípravnom konaní vypočutá po začatí trestného stíhania, jej výpoveď je zákonná, avšak bola vypočutá bez prítomnosti obvineného (v tom čase ešte ani nemal postavenie obvineného). Svedkyňa B. H. bola vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 06. 04. 2022 a to aj za prítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu, avšak v zmysle zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu pre procesné nedostatky zo strany okresného súdu, nie je možné na túto jej výpoveď prihliaďať.

Pokiaľ aj na hlavnom pojednávaní dňa 24. 07. 2025 došlo k prečítaniu výpovede svedkyne B. H. z prípravného konania (zo dňa 13. 04. 2021), súd upriamuje pozornosť, že táto výpoveď svedkyne nebola podrobená kritickej previerke, keďže pri jej výsluchu nebol prítomný obvinený, prípadne jeho obhajca, navyše v čase jej výsluchu obvinený ani nebol v postavení obvineného. Obvinený preto vo vzťahu k výpovedi svedkyne B. H. v prípravnom konaní nerealizoval vôbec svoje právo na obhajobu a vo vzťahu k jej výpovedi na hlavnom pojednávaní už nie je možné na túto výpoveď prihliaďať, ani ju zopakovať.

Podľa záveru súdu tak nemožno prihliaďať nielen na výpoveď svedkyne B. H. z hlavného pojednávania, ale ani na jej výpoveď z prípravného konania. Potom tak ako je to uvedené vyššie, proti sebe stoja tvrdenia obžalovaného o jeho nevine a tvrdenia poškodenej, ktorá naopak obžalovaného zo spáchania trestného činu usvedčuje. Iný priamy dôkaz usvedčujúci zo spáchania skutku obžalovaného, vykonaným dokazovaním produkovaný nebol. Rovnako podľa záveru súdu v danom prípade neexistuje ani reťaz takých nepriamych dôkazov, ktoré by jednoznačne a bez pochyb zo spáchania žalovaného skutku usvedčovali práve obžalovaného.

Pokiaľ aj vykonaným dokazovaním svedkyňa G. H. vypovedala o vedomosti výhražných slov, ktoré mal obžalovaný poškodenej povedať, jedná sa len o vedomosť sprostredkovanú práve od poškodenej, priamym svedkom vyhrážok však nebola. Svedkyňa vypovedala, že opakovane v minulosti sa stalo, že obžalovaný poškodenu vyhadzoval z domu. Napokon sama svedkyňa poškodenu donútila, aby sa do domu obžalovaného aj s deťmi vrátila. Takéto konanie matky poškodenej sa súdu javí nelogické, aby sama donútila poškodenu vrátiť sa do domu obžalovaného, ktorý sa jej mal vyhrážať zabitím .

Dokazovaním tak vyvstala situácia, že jediným priamym usvedčujúcim dôkazom je tvrdenie poškodenej.

Súd nemôže rezignovať na posúdenie vierohodnosti výpovede svedka, pokiaľ má takáto výpoveď ťažiskový význam pre preukázanie viny. Súdy sú povinné v súlade so zásadami spravodlivého procesu skúmať vierohodnosť a pravdivosť kľúčovej výpovede s tým, že v rámci toho by mali posudzovať:

- okolnosti, ktoré mohli ovplyvniť výpoveď svedka
- schopnosť svedka vnímať okolnosti, o ktorých vypovedá alebo má vypovedať
- schopnosť svedka zapamätať si tieto okolnosti a
- schopnosť svedka ich reprodukovat'.

Súd k hodnoteniu výpovedi svedkyne A. H. uvádza, že ohľadom jej schopnosti vnímať okolnosti, zapamätať si ich, reprodukovat' ich, nevzhliadol také pochybnosti, pre ktoré by bolo potrebné realizovať znalecké dokazovanie, čo bolo aj dôvodom, že v tomto smere návrh obhajoby na znalecké dokazovanie ohľadom vierohodnosti výpovede poškodenej, zamietol. Z rovnakých dôvodov zamietol i návrh obhajoby na znalecké dokazovanie u svedkyne G. H..

Naviac zo spisu ČVS: ORP-637/1-VYS-ZV-2018 (ohľadom nebezpečného vyhrážania), ktorý bol na hlavnom pojednávaní oboznamovaný, vyplýva, že v rámci tohto konania bol vypracovaný znalecký posudok N. Q. B., znalkyňou z odboru psychológia, ohľadom osoby poškodenej A. H.. Tento posudok bol oboznamovaný ako listinný dôkaz. Posudok bol vypracovaný dňa 09. 11. 2018. Poškodenej znalkyni v rámci vlastného vyšetrenia (dňa 06. 11. 2018) okrem iného uviedla, že od kedy obžalovaný žije s J. K., je to horšie, o deti sa nestará (spolu majú 7 detí), nepomáha jej a keď mu dohovára, je zlostný, nervózny, kričí, že má s deťmi urobiť poriadok, lebo ich dá do ústavu, čo ju vie vytočiť, lebo ona sa o deti riadne stará. Znalkyni uviedla, že by chcela, aby sa zmenil. Už počas vypracovania posudku znalkyňa mala vedomosť o zmenenej výpovedi poškodenej. Zo záverov tohto posudku vyplynulo, že výpoveď poškodenej je možné považovať za vierohodnú, nebol u nej zistený sklon ku konfabuláciám. Aj keď u poškodenej znalkyňa zistila mierne zníženú úroveň rozumových a pamäťových schopností, netýkali sa však takej miery, aby negatívne ovplyvnili jej schopnosť správne a úplne prežiť udalosti vnímať, zapamätať si ich a reprodukovat'. Ovplyvnenie inou osobou znalkyňa vyšetrením nezistila, aj keď ho nevyvylúčila. Obžalovaného poškodenej vníma ako nezodpovedného človeka (požíva alkohol, má frajerku, nestará sa o deti), ktorý by si mal uvedomiť, že má svoj život, svoju ženu, svoje deti. Priala by si, aby nežil striedavo u nej a u J. K., ale s ňou, pomáhal jej starať sa o deti, o spoločnú domácnosť. Prvoradým predpokladom poškodenej je, aby druh zmenil svoje správanie alebo poškodenej nežila ďalej s druhom v spoločnej domácnosti a našla v sebe silu odísť.

Na základe uvedeného súd pokiaľ sa jedná o výpoveď poškodenej pripúšťa i možnosť, že poškodenej sa o konaní obžalovaného uvedeného v skutkovej vete obžaloby zmienila z dôvodu docielenia zmeny v správaní sa obžalovaného vo vzťahu k nej, k ich deťom, k spoločnej domácnosti. Súdu neuniklo, že sama poškodenej uvádzala, že ich z domu obžalovaný vyhadzoval už aj v minulosti. O tejto skutočnosti vypovedala aj jej matka G. H., rovnako svedkyňa B. H. v časti jej výpovedi na hlavnom pojednávaní, ktorú je možné použiť a ďalšia svedkyňa I. H. vypovedala i o tom, že poškodenej hovorila, že keď ju otec podvádza, nebude s ním žiť.

Judikatúra R. princíp prezumpcie nevinu zhŕňa slovami, že princíp prezumpcie nevinu a z neho vyplývajúca zásada in dubio pro reo vyžaduje, aby sudcovia nevychádzali z predom pojatého presvedčenia, že obžalovaný spáchal čin, ktorý mu je kladený za vinu, aby dôkazné bremeno spočívalo na obžalobe a aby prípadné pochybnosti boli použité v prospech obžalovaného.

Zhrnúc podľa záveru súdu v predmetnej veci tak existuje len osamotená výpoveď poškodenej usvedčujúca obžalovaného z konania uvedeného v obžalobe, u ktorej súd pripúšťa i možnosť účelovosti na dosiahnutie zmeny v správaní sa obžalovaného voči nej a deťom, pri konštatovaní neexistencie nepriamych dôkazov, ktoré by vytvorili súhrnne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu, z ktorej by bolo možné vyvodit' jediný záver a ktorý zároveň by vylúčil možnosť,

že sa celý predmetný prípad mohol stať aj inak. Súd preto musel v danom prípade aplikovať zásadu in dubio pro reo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d, § 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba